Job xxxix. Exultat audacter in occurſum pergit armatus cõtem
nit pauorẽ nõ cedit gladio. ¶ Nota ꝟba per ordinẽ exultat inquit
audacter qꝛ in paſſione. ſ. ſanctus Georgius ſpũ exultauit atten/
dens illud Math. v. Gaudete ⁊ exultate qm̃ m̃. v. co. ẽ in celis. In
occurſum ꝑgit armatus inq̃ꝫtũ paſſionẽ voluntarie ſuſtinuit exẽ/
plo chriſti qui iudeis ipm̃ querentibus occurrit dicens quẽ queri
tis. Jllis autẽ dicentibus ihesum nazarenũ. ꝛ̃ndit ego ſum. Con/
temnit pauorem quia mortem nõ timuit implens illud Mat. x. no
lite timere eos qui occidunt corpus animã autẽ non poſſunt oc/
cidere. Non cedit gladio in q̃ꝫtum in fide vſqꝫ ad mortem perſeue/
rauit attendens illud Math. xx. Qui perſeuerauerit vſqꝫ ad finem
hic ſaluus erit. O homo accipe exemplũ ab hoc ſancto ⁊ ſi tetige/
rit te aliqua tribulatio ſuſtineas pacienter ⁊ habebis mercedẽ ma
gnam in celo. Audi dominũ ꝑ ꝓphetam dicentẽ. Cum ipſo ſum i
tribulatione eri. e. ⁊ glo. e. ſ. in regno celoꝝ ad quod perducat nos

¶ De ſcõ Marco euãgeliſta S. ¶ Jheſus chriſt⁹ Amen

Dignus ẽ operarius mercede ſua Luc. x. Ꝟbum illð põt ex
poni de ſancto Marco euãgeliſta qui in vinea dñi fidelis
operarius fuit ⁊ idõ magnã in celis mercedẽ ꝓmeruit. ⁊ tangunt
hic duo. ꝑmũ eſt meritũ actiõis. Scðm ẽ ꝑmium retributionis.
ꝑmũ reſpicit ſtatũ vie ſcðm ſtatũ patrie. ꝑmũ ibi dign⁹ eſt operarius
ſcðm ibi mercede ſ. ¶ Nota ꝙ beat⁹ Marc⁹ tanq̃ꝫ bon⁹ operarius
opatus ẽ op⁹ dei ſapient ꝓpt ſtatus merẽdi optunitatẽ. diligẽt
ꝓpt feruidã caritatẽ. abundant ꝓpt bonoꝝ opeꝝ multiformitatẽ
Jndeficient ꝑ bone operationis aſſiduitatẽ. ¶ ꝑmo dico ꝙ opat⁹
ẽ op⁹ dei ſapiẽt propt ſtat⁹ merẽdi optunitatẽ qꝛ in hac vita ẽ ſta
tus merẽdi ⁊ idõ ſapient agũt qui h̃ aliq̃d boni opant. Jſtð fecit
beat⁹ marcus. vñ de eo exponit illud ps. Exibit hõ ad op⁹ ſuũ et
ad opa ſua vſqꝫ ad veſperã. Ueſpa iſta ẽ mors qñ operarij ceſſãt
a labore. i. hoĩes ab opib⁹ meritorijs ⁊ expectãt mercedẽ retribu
tionis qñ ianue. i. ſenſus corpis claudũtur ita ꝙ nec hõ vidẽ nec
audire nec loq̃ poteẽt qñ hõ ad dormiendũ ſomnũ mortis in ſepul
cro tanq̃ꝫ in lecto reponit ⁊ ibi t̃ra q̃ſi tegumento tegit vbi requi
eſcit vſꝫ ad mãe diei nouiſſimi ⁊ tũc reſurget a ſomno mortꝭ ⁊ du/
cet ad pñtiaꝫ iudicij. certe beat⁹ Marc⁹ opatus fuit bona opa ie/
iunãdo orãdo ꝑdicã⁰ vſqꝫ ad veſperã mortis ſue ⁊ idõ recepit mag
nã mercedẽ

nam mercedem a deo. Ipe enī vnus fuit de operarijs illis de qui
bus dicit̄ Math. xx. Uoca operarios et redde illis mercedē ſuaȝ
Heu q̄m ſtulti ſunt qui hic ſunt ocioſi et nihil boni operātur tales
rephendunt̄. Math. xx. Quid hic ſta. tota di. o. Pondera qđ dī
hic. i. in hoc mūdo in quo ſolūmodo eſt ſtatuſ merendi ideo debe
ret ħ homo continue aliquid boni operari et nūq̄ȝ ceſſare. Audi
ꝟbum mirabile ſed tm̄ verum ꝙ ſtatus mundi quantū ad vnam
conditionē melioꝛ eſt q̄ȝ ſtatuſ celi quia in mundo pōt homo ſem
per aliquid mereri in celo vero nihil. Si eſſes in tali ſtatu ꝙ ſi ho
die moꝛēris iturus eſſes ad celum ⁊ peruenturus ad infimū oꝛdi
nem angeloꝝ tu per graciā dei potes tm̄ mereri infra vnuȝ diem
ꝙ ſi cras moꝛereris peruenires ad ſcđm vel terciū vl̄ ſuperioꝛem
oꝛdinē angeloꝝ. Illi vero qui iam ſunt in infimo oꝛdine nunquā
peruenient ad ſuperioꝛem oꝛdinem. ideo merito repꝛehēdunt̄ q̄ hic
ſunt ocioſi. Quid hic inq̄ȝ ſtatis tō die ocioſi. tota inquit die Ali
qui enim ſtāt ocioſi in parte diei ⁊ circa finem incipiunt operari.
ſicut illi qui pꝛimo peccant ⁊ poſtea agunt penitentiam ⁊ faciūt
bona. Alij vero tota die ſtāt ocioſi. ſicut illi qui totū tempus vite
ꝯſumunt in peccatis ⁊ nihil boni faciunt. Si actenus fuiſti ocio
ſus ⁊ nihil boni feciſti age penitentiaȝ ⁊ fac bonum quandiu vi
uis. Si vero omnibus diebus vite tue operatus es bonum noli
tepeſcere ꝫ perſeuera vt mercedeȝ recipias iđ dicit̄ Ecc. xiiij. Añ
obitum tuū operare iuſticiā qm̄ nō eſt apud inferos īuenire cibū
.i. facere bona opera quibus anima cibatur. ¶ Scđo dico ꝙ ope
ratus eſt opus dei diligenter ꝓpter feruidam caritatem. qui eniȝ
deum diligit opus dei diligenter facit. Hoc fecit beatus Marcus
implens illud qđ dicit̄. i. Thi. iiij. Tu vero vigila in omnibus la.
opus fac euangeliſte. ⁊c̄. Sobꝛius eſto. vere beatus Marcus vigi
lauit opus dei nō cum deſidia ꝫ cum diligentia perficiendo. In
omnibꝰ laborauit totis viribꝰ deo ſeruiendo opus fecit euāgeliſte
ꝟbū dei pꝛedicādo miniſteriū ſuū impleuit in bono vſq̄ȝ in finem
pſeuerando. ſobꝛius fuit tꝑalibus nō abutendo. Ipe eni deum
ex corde dilexit ⁊ ideo opus dei diligēter fecit qꝛ ſm̄ Gregoriū ꝓ
batio dilectionis exhibitio eſt opis. Certe ſi tu deū toto coꝛde dili
geres vtiq̄ȝ opus dei diligēter pficeres. Operarij q̄ laboꝛāt in vi
nea ꝓ mercede tēpoꝛali multū diligent̄ laboꝛāt quādo dn̄s vinee

pñs ē ⁊ reſpicit eos. ſic quilibet hō in hoc mūdo diligēter ⁊ liben
ter debet laborare ꝓ mercede eterna. attendēſ ꝙ dñs ſemꝑ pñs ē
⁊ nō ſolū opa ꝫ etiā cor intuet̄ i͛ō dicit Aplus Col. iij. Quecunq;
facitis ex aīo operamini ſicut deo ⁊ nō hoībus. ſciētes ꝙ a deo re
cipietis mercedē. Jlle ex animo oꝑatur opus dei qui diligēter ⁊ fi
deliter operat̄. talis a deo ſufficiēter remunerabit̄. Jſtud p̄figura
tum ē in Dauid de quo dicit̄. i. Re. xviij. Jnueni virū ſm̄ cor meū
qui fa. omnē voluntatē meā ⁊ ideo ad celeſte regnū aſſumptus ē
ſic illi qui opus dei diligenter faciūt ad regnū eternū aſſumentur
ꝫ ve illis qui opus dei fraudulēter faciūt qui aliquid boni preten
dunt exteriꝰ ⁊ intentionē interiꝰ habēt ꝑuerſam. tales eijcient̄ a
regno. ſicut prefiguratū eſt in Saul cū precepiſſet dñs vt interfi
ceret amelech ⁊ demoliret̄ vniuerſa eius ⁊ nihil ↄcupiſceret de re
bus eius ⁊ vniuerſas occideret mulieres ⁊ paruulos oues boues
camelos ⁊ aſinos. ille pepcit regi Agag ⁊ optimis gregibꝰ ouiū
⁊ armentoꝝ arietibꝰ ⁊ vniuerſis que pulcra erāt ⁊ ideo qꝛ frau
dulenter fecit opus dei iratꝰ fuit deus ↄtra eum et abiecit eū de reg
no ſicut legit̄. i. Re. xvi. Noli o homo opus dei fraudulenter facere
ne dñs a regno celoꝝ te abijciat qꝛ maledictꝰ hō qui facit opꝰ dei
fraudulent̄ ⁊ negligēter. ¶ Tercio dico ꝙ fecit opꝰ dei abundant̄
ꝑ bonoꝝ opeꝝ multiformitatē Ecc. x. Melior ē qui opat̄ ⁊ abun
dat in oībus q̄ȝ qui gloriat̄ ⁊ eget pane. Multi poſſidēt diuicias
trāſitorias ⁊ de his gloriant̄ q̄ diuites ſūt in rebꝰ ⁊ paupes in v̄
tutibꝰ. de quoꝝ numero fuit diues ille q̄ dixit Luce. xij. Aīa mea
habes multa bō repoſita in ānos plurimos req̄eſce comede epula
re. Dixit aūt illi deus. Stulte hac nocte demones aīam tuā repe
tent a te q̄ aūt paraſti cuiꝰ erūt. vē ſtultꝰ fuit qꝛ de trāſitoria vita
ſollicitꝰ fuit et de et̄na vita nihil cogitauit. vē ſtultꝰ fuit q̄ exterio
ra bō reputabat eē bō aīe dicēs. Aīa mea ha. mul. bō. Certe ſi fu
iſſent bō aīe ipa in exitu a corꝑe nō deſeruiſſet. vñ diues ille mul
tū deceptꝰ fuit. ſic adhuc mlti decipiūt̄ de q̄bꝰ dr̄ in ps. Cōfidūt
in v̄. ſua. i. fortitudīe corꝑali ⁊ in mltitudine diui. ſ. gl. Talis non
fuit beatꝰ Marcꝰ q̄ nō gloriabat̄ in rebꝰ trāſitorijs imo illas con
tempſit ꝫ magis operabat̄ bō opēa et abūdauit in omībus. Jpſe
eni nō ſolum implebat mādata que ſunt de neceſſitate ſalutis ſed
etiā concilia que ſunt ſupererogationis. vñ nō ꝙ quidā a bonis

opibus defi

operibus deficiunt ⁊ hi damnanť ſicut peccatores. p̄s. Sicut de ficit fumus defi. ſicut fluit ce. a fa. ig. ſic pe. pec. a f. d. Quidā vͦo habēt bona opera ad ſufficientiam ⁊ hi ſaluanť. ſicut boni minꝰ ꝑfecti qui ſeruant mandata ⁊ vitant peccata mortalia. Math. v Si vis ad vitā ingredi ſerua mādata. Quidaꝫ vero abundant in bonis operibus ⁊ hi non ſolum ſaluantur ſ; etiā cū chriſto alios iudicabunt. ſicut ꝑfecti qui non ſolum implent mandata dei que ſūt de eē ſalutis. ſ; etiā conſilia q̄ ſunt de bn̄ eē. Job. v. Egrederis in abundantia ſepulcꝝ ſicut infertur aceruus tritici in tempore meſſis. Jſta tria genera hominū ſignata ſunt ꝑ tres ſimul crucifi xos. ſ. xp̄m ⁊ duos latrones. Latro pendens a ſiniſtris qui deum blaſphemauit. ⁊ ſic moriebatur ⁊ damnatus ē. ſignificat illoſ qui a bonis operibus deficiētes ⁊ in peccatis morientes damnantur. Latro vero pendens a dextris agens penitentiā qui ſaluatus eſt ſignificat eos qui habent opera ad ſufficientiam. Chriſtus vero qui ſuperabundat in omnibus bonis qui fuit plenuſ gracia ⁊ ve ritate ſignificat eos qui abūdant in bonis operibus. talis fuit be atus Marcꝰ qui bonis oꝑibus ſuꝑabundabat qui deo ī vigilĳs ieiunĳs orationibus ⁊ predicationibus ⁊ ceteris bonis operibꝰ ſeruiebat. Quarto dico ꝙ operatus eſt opus dei indefinenter ꝑ bone operationis aſſiduitatē. Ecc̄. xxxviij. Cor ſuū dabit in ꝯſum mationem operum ⁊ in gloria ſua ornabit in perfectionē. Jſtud vere fuit beatus Marcus qui dedit cor ſuū in ꝯſummationē ope rum. quando bona opera per aſſiduitatē indefinenter cōpleuit ⁊ ornauit in ꝑfectionem. quando in bonis operibus vſqꝫ in finem perſeuerauit. Multi nanqꝫ ſunt qui incipiunt bene operari ſ; pau ci ſunt qui vſqꝫ in finē perſeuerant. Si incepiſti bene operari inde finenter age ⁊ perſeuera vt inuenias mercedē. ideo dicit Ecc̄. ix. Qd̄cūqꝫ p̄t maꝰ tua inſtanť oꝑare qꝛ nec opꝰ nec rō nec ſciētia nec ſapiētia erūt apud inferos. Jbi enī nō erit opꝰ merendi nec rō bn̄ eligēdi nec ſcia malis cauēdi nec ſapia et̄na ꝯcupiſcendi. hic enī ē tempus merēdi illic recipiēdi. nō eſt tēpus miſericordie tūc iuſticie. Clama hic ad deū ⁊ inuenies miſericordiā. q̄ntūcūqꝫ cla maueris in inferno nūqꝫ inuenies miſericordiā ſicut patet in diui te epulante Lu. xv. Qui cū in īferno poſitus clamaret ad Abra ham ⁊ peteret ꝓ gutta aque repulſus fuit. Conſidera q̄nta ſit dei

miſericordia. ꝫ ſi vnus peccator q̄ʒtūcūq̄ʒ miſer hic et ex cordis
deuotione ad deū clamauerit ſtatim deus oīa peccata ei dimittit
eternū regnū ꝓmittit. In inferno aūt tāta erit ſeueritaſ iuſticie ꝙ
ſi oēs de inferno ad deū clamarent nō poſſent impetrare ꝙ deus
vnū peccatū dimitteret. Det nobis de⁹ graciā ſuā vt a miſerijs i
ferni liberemur ⁊ ad celeſtia gaudia perducamur Amen.

¶ De ſanctis Philippo et Jacobo apoſtolis. Sermo.

DOmine oſtende nobis patrē et ſufficit nobis. ioh. xiiij. In
his v̄bis duo tāgunť. p̄mo tangiť p̄ñtis ſtatus defectio
cui⁹ ſignū ē petitio. Scd̄o tangiť futuri ſtatus qui erit i
patria perfectio. cui⁹ ſignū eſt deſiderij quietatio. Primū ibi Dñe
oñde nobis patrē. Scd̄m ibi ⁊ ſufficit nobis. ¶ Nota ꝙ pater iſte
cui⁹ faciē apoſtoli deſiderabant videre q̄nq̄ʒ facit circa filios.
Primo diligit feruenter. Scd̄o erudit diligēter. Tercio miſereť
clementer. Quarto exaudit libēter. Quinto hereditat ſufficiēter.
¶ Primo dico ꝙ diligit feruēter Jo. xiiij. Si quis diligit me ſermo
nem meū ſeruabit ⁊ pr̄ meus diligit eū. Cogita ſi potes q̄ʒtū celeſti
pr̄ dilexit hominē. nūq̄ʒ aliquis hō tm̄ dilexit filiū ſuū ſicut celeſtiſ
pater diligit hominē. nā ꝓpter hominē filiū ſuū vnigenitū in mū
dum miſit ⁊ in mortē tradidit Jo. iij. Sic de⁹ dilexit mundū vt fi.
ſ. vnigenitū daret vt omnis qui credit in illū nō pe. ꝫ hēat vitā et
nam. Quid potes o hō rependē deo ꝓ hac dilectione niſi vt redi/
ligas eū ⁊ mādā. eius cuſto. hoc fecerūt iſti ſancti apli q̄ toto cor
de deo adheſerūt ꝓ cui⁹ amore mortē ſuſtinuerūt ⁊ iō mors eorū
p̄cioſa fuit in ɔſpectu dei. ps. Precioſa in ɔſpectu dñi mors ſcōꝝ
ei⁹. vere p̄cioſa ē mors qꝛ eā toto corde deſiderabant qꝛ ꝑ eā xp̄o
ɔformes fiebāt. qꝛ ꝑ eā regnū celoꝝ emebāt. O q̄ʒ p̄cioſa mors q̄
mercati ſunt tā ineffabile bonū qđ nec ocul⁹ vidit nec auris au/
diuit nec in cor hoīs aſcēdit. iō iſti ſancti nūq̄ʒ de hoc dolebunt ꝙ
mortē pro xp̄o ſuſtinuerūt ꝫ gaudebūt ⁊ deū ſine fine laudabunt
qui ꝓ trāſitoria pena etna gaudia ɔtulit eis. yſa. lxv. Obliuioni
tradite ſūt anguſtie priores ⁊ abſcōdite ſūt ab oculis vr̄is. Conſi
dera q̄ʒtū celeſtiſ pr̄ ſuoſ diligebat filios hic punit ne in eternū pu
nianť hic ɔtriſtant vt in eternū ɔſolenť. flagellanť i corpe vt emē
denť in mente. flagellanť in mūdo vt letenť in celo. ſi ergo flagel
laris a deo porta pacienter qꝛ flagellū ſignū ē paterne dilectioniſ
Hebre. xij.